

มูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทย
ในพระบรมราชินูปถัมภ์

SOS Children's Villages Thailand

วารสารสำหรับผู้ให้การสนับสนุนเด็กในครอบครัวโสสะ
ประจำทุกเดือน ฉบับที่ 27 / กันยายน 2566

บ้านแห่งความรัก ของเด็กทุกคน

ชีวิตในหมู่บ้านเด็ก - หน้า 2

ความสำเร็จของลูกโสสะ - หน้า 4

เรื่องเล่าคนทำงาน - หน้า 5

เชื่อแล้วต้องลงมือทำ

กับ “ความฝัน” ที่ผลักดันเราไปไม่มีหยุด..

ย้อนกลับไปเมื่อ 10 ปีก่อน "น้องมอส" เด็กชายตัวน้อยได้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในครอบครัวโสสะ เชียงราย และในวันนี้เด็กชายตัวน้อยคนนั้นได้เติบโตขึ้นอย่างสมวัย ร่าเริง สดใส และมีความสามารถหลากหลาย

น้องมอสและเพื่อนอีก 2-3 คน วิ่งเหาะๆ มาที่โต๊ะหินอ่อน เพื่อพักผ่อนน้ำหลังจากเล่นกีฬา เราพอมีเวลาได้คุยกันเล็กน้อย น้องมอสจึงได้บอกเล่าถึงความฝันของตนเอง และชีวิตในหมู่บ้านเด็กโสสะแห่งนี้

"ทุกเย็นหลังจากเลิกเรียน ผมจะช่วยแม่ทำงานบ้าน ดูแลน้องเล็กและทำการบ้าน แต่หากวันไหนพอจะมีเวลาว่าง ก็จะชวนเพื่อนๆ เล่นกีฬา ทำกิจกรรมร่วมกันใน

หมู่บ้านเป็นประจำ ผมชอบเล่นกีฬาฟุตบอลกับวอลเลย์บอลมากครับ คุณแม่เลยคิดว่า โตขึ้นผมคงอยากเป็นนักกีฬา แต่ไม่ใช่เลยครับ จริงๆ แล้ว ผมอยากเป็นโปรแกรมเมอร์ ครับ"

"ผมชอบเรียนวิชาคอมพิวเตอร์และคณิตศาสตร์มากที่สุดเลยครับ ผมใฝ่ฝันอยากทำงานเป็นโปรแกรมเมอร์ ผมเห็นคอมพิวเตอร์เป็นสิ่งที่อัศจรรย์ในชีวิต ทุกอย่างที่เราคิดว่า ทำไม่ได้ ก็สามารถสร้างให้เกิดขึ้นได้ด้วยคอมพิวเตอร์ หลังจากเลิกเรียน ผมจะใช้เวลาว่างศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ไม่ว่าจะเป็นในกูเกิ้ลหรือยูทูป เกี่ยวกับภาษาซี หรือการหัดเขียน HTML ผมมองว่า งานโปรแกรมเมอร์เป็นงานที่ตอบ

รับสังคมและธุรกิจยุคใหม่ มีโอกาสในการพัฒนาตนเอง และช่วยเหลือสังคม ผมตั้งใจว่า ถ้าเรียนจบเมื่อไหร่ ผมจะทำแอปพลิเคชันที่สามารถช่วยเหลือสังคมได้แน่นอนครับ" เสียงดังฟังชัด มาพร้อมกับยิ้มแฉ่งแบบปรีอย่างภาคภูมิใจ

"นอกจากผมจะชอบศึกษาเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์แล้ว ผมยังมีอีกหนึ่งความสามารถพิเศษ คือ การเป่าขลุ่ย ด้วยนะครับ" ว่าแล้วน้องมอสก็รีบวิ่งไปหยิบขลุ่ยที่บ้านเพื่อนามาเป่าโชว์

เสียงขลุ่ยของน้องมอสที่พลิ้วไหวแว่วดัง คล้ายมีมนตร์สะกดผู้คนให้ดื่มด่ำไปกับเสียงดนตรี คุณแม่และเด็กๆ ที่อยู่บริเวณนั้น ต่างโยกไหวโยกย้ายมือไม้ไปตามทำนองพร้อมรอยยิ้มที่ปรากฏบนใบหน้า

"สำหรับผม การเป่าขลุ่ยทำให้ผมอารมณ์ดี เพราะได้ผ่อนคลาย เวลาที่ผมเป่าขลุ่ยแม่และน้องๆ จะมานั่งล้อมวงฟังเพลงที่ผมเล่น ผมมีความสุขทุกครั้งที่ได้ฟังดนตรี

ของผมสร้างรอยยิ้มให้กับทุกคน"

อีกไม่กี่ปี น้องมอสต้องออกไปอยู่บ้านเยาวชนชายโสสะ เชียงราย ซึ่งเป็นอีกสถานที่หนึ่งที่เมื่อเด็กชายอายุครบ 14 ปี ต้องย้ายเข้าไปอยู่ร่วมกัน โดยจะมี "คุณอา" หรือเจ้าหน้าที่ผู้ชาย เป็นผู้ให้การดูแลและให้คำแนะนำกับเด็กๆ เพื่อการเติบโตอย่างเหมาะสม ทว่า พวกเขาจะยังคงกลับบ้านมาเยี่ยมแม่และพี่น้องในบ้าน รวมถึงมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่หมู่บ้านจัดขึ้นได้เช่นเคย เพราะถึงอย่างไร ที่นี่ยังคงเป็นบ้านของพวกเขาเสมอ

"ที่นี่ เปรียบเสมือนบ้านหลังที่มีครอบครัวใหญ่อาศัยอยู่ เป็นที่ที่เราอุ่นใจมากที่สุด ผมชอบทุกอย่างในหมู่บ้านแห่งนี้ ขอขอบพระคุณมูลนิธิเด็กโสสะฯ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ช่วยเหลือสนับสนุน มอบโอกาสที่ดีให้กับผม ผมจะตั้งใจเรียนเป็นคนดีให้สมกับโอกาสที่ได้รับจากทุกท่าน ขอคุณจากใจจริงๆ ครับ" 🙏

หมายเหตุ:
ชื่อของเด็กในบทความนี้ ได้มีการเปลี่ยนแปลงตาม
ความเหมาะสม เพื่อเป็นไปตามนโยบายคุ้มครองสิทธิเด็ก

ชัชวาลย์ ชัยชนะ หนึ่งในความภูมิใจของ หมู่บ้านเด็กโสสะหนองคาย

จากจุดเริ่มต้น ด้วยความพากเพียรในการเรียน ประกอบกับความมุ่งมั่นที่จะประสบความสำเร็จ พร้อมปริญญาบัตร 2 ใบ เพื่อเป็นความภาคภูมิใจของตนเองและหมู่บ้าน แต่กว่าจะก้าวข้ามอุปสรรคนานา จนมาสู่เส้นทางแห่งความสำเร็จอย่างทุกวันนี้ได้ ทุกคนต้องผ่านการค้นหาทั้งความสามารถและความต้องการที่แท้จริงของตัวเองมาก่อน เช่นเดียวกับ **น้องนนท์ ชัชวาลย์ ชัยชนะ** ซึ่งเมื่อครั้งหนึ่งในวัยเด็ก เคยมีอาชีพในฝัน อยากรับเป็นคุณหมอเช่นดังใครๆ แต่ความฝันกับความจริงจะมาบรรจบกันได้หรือไม่ ลองมาติดตามเรื่องราวของน้องนนท์กันดู

“ผมชื่อนายชัชวาลย์ ชัยชนะ ชื่อเล่น นนท์ เข้าไปอยู่ที่หมู่บ้านเด็กโสสะตั้งแต่เกิด คุณแม่เคยเล่าให้ฟังว่า พอหย่านมก็มาอยู่ที่หมู่บ้านเด็กโสสะเลย คุณแม่พูด รัญขกร เป็นคุณแม่คนแรกที่ดูแลผม ที่บ้านอยู่กันประมาณ 10 คน คุณแม่ดูแลผมจนถึงป.1 คุณแม่ก็ลาออกไป จากนั้นก็มีคุณน้าที่เข้ามาทำหน้าที่แทนคุณแม่ และเลี้ยงดูผมกับน้องๆ จนกระทั่ง ผมจบมหาวิทยาลัย”

น้องนนท์ย้อนความฝันวัยเยาว์ “ผมตั้งใจเรียนมาเรื่อยๆ ตอนแรกตั้งใจว่า อยากรับเป็นทันตแพทย์ เพราะตอนคุณหมอใส่เสื้อขาวมาตรวจสุขภาพฟันให้กับผม ที่หมู่บ้าน คุณหมอดูเก่ง ใจดี เทดี และดูภูมิฐาน ทำให้ผมอยากจะเป็นหมอบ้าง ผมเลยเลือกเรียนสายวิทย์-คณิต จนถึงมัธยมปลาย ก็เลือกเรียนสายวิทย์-คณิต ต่อ แต่พอขึ้นชั้น ม.6 ผมพบว่า การเป็นหมอไม่ได้เป็นกันได้ง่ายๆ และไม่ได้เรียนเก่งขนาดที่จะเรียนต่อ เพื่อเป็นทันตแพทย์ได้ เลยเปลี่ยนความตั้งใจมาเรียนด้านครูแทน”

หลังจบชั้นมัธยมปลาย น้องนนท์ศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยพะเยา จนสำเร็จการศึกษา พร้อมด้วยปริญญาบัตรถึง 2 ใบ ได้แก่ ศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา (แขนงวิชาภาษาไทย) และศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาศาสตรบัณฑิต เป็นระยะเวลา 5 ปีเต็ม ที่เรียกได้ว่า น้องนนท์ทุ่มเททั้งแรงกายและเวลาทั้งหมดที่มี เพราะเริ่มเรียนตั้งแต่ 6 โมงเช้าถึง 2 ทุ่ม ทุกวัน และตลอด 5 ปี เรียนทั้งปี ไม่มีปิดเทอม

“ตลอดหลักสูตรการศึกษา ผมได้รับการสนับสนุน ค่าเทอม ค่าหอพัก และค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้งหมดจากมูลนิธิเด็กโสสะฯ โดยบริหารจัดการเรื่องการใช้จ่ายแบบพอเพียง ที่คุณแม่ได้ทำให้เราเรียนรู้ตั้งแต่ช่วงมัธยมปลาย ที่ย้ายมาอยู่บ้านเขาวาชน อะไรที่ตัดได้ก็ตัด ใช้จ่ายเพียงที่จำเป็นเท่านั้น”

“ตอนที่เตรียมตัวสอบบรรจุข้าราชการ ผมหาข้อมูลทางออนไลน์และเปิดดูช่องที่มีสอนทางยูทูปมีข้อสอบมาสอนให้ เหมือนเรียนออนไลน์ ฟังจนจบ จนหลับไปก็มีพอตื่นมาก็อ่านฟังบทเรียนในยูทูปต่อ ทำซ้ำๆ ทุกวัน จนในที่สุดก็สอบผ่านเข้ารับข้าราชการครูได้ครับ”

“ตอนสอบได้ดีใจมาก และเป็นจุดเปลี่ยนที่ได้มาสอนเด็ก ก็รักเด็ก และก็ตั้งใจที่ได้มาเป็นครู อยากรับเด็กๆ ได้รับความรู้ โตขึ้นเป็นคนดีในสังคมด้วย ภูมิใจกับอาชีพครูมาก” น้องนนท์เล่าอย่างเต็มภาคภูมิ

ปัจจุบัน น้องนนท์เป็นอาจารย์สอนภาษาไทย ป.1-ป.3 อยู่ที่โรงเรียนธนากรสงเคราะห์ จังหวัดหนองคาย และกลับไปหมู่บ้านเด็กเป็นประจำ เพราะที่บ้านกับที่ทำงาน ห่างกันประมาณ 1 กิโลเมตร จึงได้ไปเยี่ยมแม่และน้องๆ ได้ถามทุกข์สุข พร้อมกับเอาขนมไปฝากน้องๆ ที่บ้านเสมอ อีกทั้ง ทุกวันนี้ นนท์สามารถซื้อบ้านและรถเป็นของตัวเองได้แล้ว ตามความฝันที่สร้างขึ้นให้เป็นจริงได้ด้วยตนเองในวัยเพียง 26 ปี

“อยากฝากให้น้องๆ ตั้งใจเรียน เป็นคนดี พี่ๆ และทุกคนที่หมู่บ้านก็หวังดีกับน้องๆ สำหรับน้องๆ ที่เรียนไม่เก่ง เรียนจบ ม.3 หรือ ม.6 ไม่ได้เรียนต่อมหาวิทยาลัย ทางมูลนิธิฯ ก็มีการอบรมจากหน่วยงานต่างๆ เพื่อหาความสามารถและสร้างทักษะอาชีพที่เหมาะสมกับแต่ละคน เช่น อบรมทำอาหาร ทำขนม ตัดผม เป็นต้น ส่วนน้องๆ ที่มุ่งสู่การศึกษาในมหาวิทยาลัยแบบพี่ ก็อยากให้ตั้งใจและสร้างเสริมความรู้ให้กับตัวเองไว้มากๆ เพราะการศึกษาคือสำคัญสำหรับการประกอบอาชีพในอนาคต”

“ความในใจที่อยากฝากไปถึงผู้บริจาค อยากรับช่วยเป็นกำลังสนับสนุนให้กับน้องๆ รุ่นต่อไป และขอขอบพระคุณที่ทุกท่านมีจิตเมตตาบริจาคช่วยเหลือมูลนิธิเด็กโสสะเสมอมาครับ”

นี่เป็นเพียงหนึ่งตัวอย่างของความสำเร็จลูกโสสะ ที่ได้รับการสนับสนุนการเลี้ยงดูเด็กอย่างต่อเนื่องจากผู้มีจิตเมตตาตลอดมา ปัจจุบันมูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทยฯ มีเด็กที่อยู่ในการดูแลประมาณ 700 คน และได้ส่งมอบเด็กที่สามารถเลี้ยงดูตัวเองได้ อยุ่ร่วมกับสังคมกว่า 600 คน

ชีวิตนี้ของแม่ มอบไว้ให้กับเด็กๆ

ต้นไม้ที่เติบโตใหญ่ ได้รับการตัด
ตกแต่งจึงยืนต้นสวยงาม เช่น
เดียวกันกับ “แม่” ผู้ที่ทุ่มเทดูแล
โอบอุ้ม และกล่อมเกลาเด็กๆ ให้
เติบโตทั้งกายใจ มีความสุข และ
ประสบความสำเร็จในเส้นทางชีวิต

คุณสุเมธธญา พรหมพัฒน แม่ปี อายุ 47 ปี เป็นคุณแม่
ที่หมู่บ้านเด็กโสสะจังหวัดภูเก็ต พี่นเพเป็นคนระนอง
จังหวัดสงขลา

แม่ปีสำเร็จการศึกษาระดับชั้น ปวส. ด้านบัญชี โดย
ทำงานไป เรียนไป ตั้งแต่ชั้น ปวช. และเริ่มต้นทำงาน
ครั้งแรกที่สนามบินหาดใหญ่โดยส่วนตัวตอนนั้น รู้สึก
ว่าเป็นงานที่มีการแข่งขันสูง อีกทั้งต้องใช้ชีวิตแบบ
หุรุหุรา ต่อมา ก็ได้เพิ่มเติมประสบการณ์ชีวิต เรียน
รู้ทักษะงานในหลายแวดวง ทั้งร้านวัสดุก่อสร้าง และ
โรงงานในจังหวัดสงขลา จนกระทั่ง ตัดสินใจลาออก
กลับมาอยู่บ้านและมีโอกาสได้เลี้ยงหลานตนเองก็พบ
ว่า ชอบเลี้ยงเด็ก ปลูกต้นไม้ รักการใช้ชีวิตแบบเรียบง่าย
อยู่กับหลานแล้วสบายใจ พอหลานอายุ 10 กว่า
ขวบ ประกอบกับมีความฝันในใจที่อยากช่วยเหลือเด็ก
หรือ คนชรา ถ้าตนเองได้มีโอกาส ก็อยากจะทำ

และแล้ว ความต้องการในใจก็ได้รับการเติมเต็ม เมื่อ
หมู่บ้านเด็กโสสะเปิดรับสมัครงาน โดยเริ่มต้นในพ.ศ.
2555 จากวันแรก ที่ได้เข้ามาทำงานก็รู้จักเด็กๆ และ
ทุกคนที่หมู่บ้าน ก็มีความรักและผูกพันเหมือนเป็น
ครอบครัวจนถึง 11 ปีแล้ว

"เมื่อเข้ามาทำงานที่หมู่บ้านเด็กโสสะก็รักทุกคน
มีความสุข ทำงานกับเด็ก ได้ยินเสียงหัวเราะ เสียงร้องไห้

ในทุกๆ วัน ทำให้ชีวิตก็เปลี่ยนไปเลยจากความวุ่นวาย
ความเครียดในการทำงาน พอเรามาอยู่ที่หมู่บ้าน
มันมีความสุข การได้เจอเด็กๆ มันมีความสุข ไม่
เหมือนกับมาทำงาน แต่เหมือนอยู่กับบ้านมากกว่า
นี่คือชีวิตในการทำงานในหมู่บ้านเด็กโสสะ ได้สอน
ให้เด็กๆ ปลูกต้นไม้ และเรียนรู้อะไรหลายๆ อย่าง
ไปด้วยกัน"

ความท้าทายในการทำงานคืออะไร?

เราทำงานกับเด็ก ปัญหาทุกวันให้เราต้องแก้ไข การ
ปลอ่อยวางก็ส่วนหนึ่ง ความมุ่งมั่นที่จะให้เขาประสบความสำเร็จ
บางสิ่งบางอย่างมองคนละมุมกับเด็ก
อย่างเช่นเรื่องของโซเชียล ต้องจำกัดเวลาให้กับเด็ก
แบ่งเวลาให้อ่านหนังสือ ฟักผ่อน การใช้โซเชียล ของ
เด็กๆ คือหนึ่งในความท้าทายที่เราต้องช่วยจัดสรรให้
สมดุล เหมาะกับยุคสมัย ที่ผ่านมา ส่งลูกๆ ประสบ
ความสำเร็จจรรุ่นต่อรุ่น เป็นการเติมเต็มความฝันของ
แม่ไปด้วย

ความประทับใจในการทำงานคืออะไร?

จากผู้หญิงที่ไม่เคยแต่งงาน ไม่เคยท้อง ไม่เคยมีลูก
เมื่อตอนเด็กเราเคยคิดว่า แม่รักลูกไม่เท่ากัน รักคน
เล็กมากกว่า แต่เมื่อเข้ามาที่หมู่บ้านเด็กโสสะ มีลูก
ทำให้เข้าใจว่า คนเป็นแม่รักลูกเท่ากัน แต่เราต้องช่วย
ลูกที่ลำบากก่อน อย่างน้องเล็กที่เขาช่วยเหลือตัวเอง
ไม่ได้ เราก็ต้องช่วยเหลือเขา ส่วนพี่คนโตหน่อยก็ให้
เขาช่วยน้องที่พอจะทำได้

ที่หมู่บ้านเด็กโสสะ ทำให้เรารู้จักคำว่า "แม่" มากขึ้น
มีการให้ความรู้ทุกอย่าง มีการอบรมและการเลี้ยงดู
ลูกที่ถูกต้อง การทำอาหารสำหรับเด็กแต่ละวัย การ

ซ่อมรับมือเกี่ยวกับภัยต่างๆ การเรียนออนไลน์ พบ.
คุ้มครองเด็ก และอบรมสิทธิเด็กต่างๆ รวมถึงเรื่อง
การใช้โซเชียลต่างๆ ให้เรารู้เท่าทันการใช้เทคโนโลยี
ไปพร้อมกับเด็กด้วย

อะไรคือแรงผลักดันในการทำงาน?

อยากทำเพื่อเด็กที่เขามีความลำบาก อยากช่วยให้
เขาประสบความสำเร็จ และจะทำให้ดีที่สุด จะทำ
เท่าที่เราทำได้

การเลี้ยงเด็กก็เหมือนการปลูกต้นไม้ ถ้าเราตัดแต่งดี
ต้นไม้ก็จะแข็งแรง เติบโตขึ้นอย่างสวยงาม เหมือน
กับเด็กๆ เราต้องขัดเกลาพวกเขาให้เป็นเด็กดีให้
เติบโตสมวัย และออกไปใช้ชีวิตได้ประสบความสำเร็จ
ปัจจุบัน ลูกสาวเรียนจบออกไปทำงานแล้ว ยังโทร
กลับมาหาทุกวัน กลับมาดูแลน้องในวันหยุด คอยถาม
ตลอดว่า น้องอยากได้อะไร พี่จะส่งมาให้ ช่วยเหลือ
น้องตลอด เขาออกไปประกอบอาชีพ ประสบความสำเร็จ
เราก็มีความสุข เราก็ได้บอกเล่าตัวอย่างของพี่
ที่ประสบความสำเร็จมาสอนลูกๆ ต่อไปเหมือนต้นไม้
ที่เราปลูกไว้ถึงเวลาที่ทยอยกันออกดอกออกผลเจริญ
งอกงามในวันนี้ และต่อไปในอนาคต

สิ่งที่ยอยากฝากถึงผู้สนับสนุนมูลนิธิฯ

ขอบคุณท่านผู้บริจาคทุกท่านที่มีจิตเมตตา ที่ท่าน
บริจาคเงินช่วยเหลือเด็ก ช่วยเหลือหมู่บ้าน ถ้ามี
โอกาสสอยากจะขอบคุณด้วยตัวเองค่ะ หากคำพูดมา
บอกไม่ได้ว่า ขาบซึ่งแคไหน และเด็กๆ ทุกคนก็ฝาก
คำขอบคุณมาถึงผู้บริจาคทุกท่านด้วยค่ะ ถึงวันนี้ ดีใจ
มากที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวโสสะค่ะ

เพิ่มทักษะให้เยาวชน พร้อมสู่การประกอบอาชีพในอนาคต

เยาวชนเป็นองค์ประกอบสำคัญในการขับเคลื่อนสังคมไทยในอนาคต และจะต้องขับเคลื่อนตนเองเข้าสู่สายอาชีพ เป็นไปตามความต้องการ หรือความถนัดของเยาวชน ดังนั้นมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับการส่งเสริมทักษะความรู้ เพิ่มศักยภาพเตรียมความพร้อม เพื่อเสริมรากฐานที่แข็งแกร่งในด้านสังคมและการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน ให้สอดคล้องกับสถานการณ์โลกและสังคมปัจจุบัน มูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ให้ความสำคัญตลอดมาว่าเด็กและเยาวชนต้องได้รับการพัฒนาเพิ่มศักยภาพตามช่วงวัย เพราะเยาวชนเป็นช่วงวัยสำคัญที่ต้องเตรียมพร้อมสู่โลกของการทำงาน อันเป็นรากฐานในการเสริมสร้างความเจริญของสังคมและเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน

โดยในปี 2566 มูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทยฯ ได้รับความร่วมมือและการสนับสนุนจากกลุ่มบริษัท DHL Thailand (DHL Express, DHL Global Forwarding, DHL Supply Chain และ DHL eCommerce Solutions) และบริษัท ทีเค อลิเวเตอร์ (ประเทศไทย) จำกัด หรือ TK ELEVATOR (THAILAND) ในการส่งเสริมเพิ่มทักษะให้กับเยาวชน พร้อมสู่การประกอบอาชีพในอนาคต ซึ่งถือเป็นโอกาสดีที่เยาวชนครอบครัวโสสะได้เข้าร่วมกิจกรรม เพื่อพัฒนาทักษะ

ต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการส่งเสริมทักษะการจ้างงานที่จำเป็น การสร้างแรงบันดาลใจให้กับน้องๆ เยาวชน การตั้งเป้าหมายในชีวิต, ทักษะด้านการสื่อสารและการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า, การเตรียมความพร้อมสภาวะทางอารมณ์, เทคนิคการสมัครงาน, การวางแผนด้านการเงินและความปลอดภัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในยุคดิจิทัล ,เปิดโอกาสพาเยาวชนไปดูสถานที่ปฏิบัติงานจริง

ทั้งนี้ มูลนิธิเด็กโสสะฯ มีความตระหนักต่อการพัฒนาส่งเสริมศักยภาพเยาวชนที่จะต้องพัฒนาทักษะที่สอดคล้องต่อความต้องการของตลาดแรงงานและสถานการณ์โลก การจัดฝึกอบรมเพื่อเพิ่มทักษะให้เยาวชนมีความพร้อมในการก้าวสู่การประกอบอาชีพ จะเสริมสร้างสังคมให้มีความแข็งแกร่ง เป็นอีกช่องทางในการลดจำนวนการขาดแคลนแรงงาน และประการสำคัญการพัฒนาส่งเสริมศักยภาพเยาวชนจะเป็นโอกาสที่น้อง ๆ ครอบครัวโสสะจะได้รับความรู้ ความชำนาญ เป็นองค์ประกอบที่จะส่งเสริมความก้าวหน้าในหน้าที่การงานในอนาคต สร้างอาชีพที่มั่นคง ให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพและคุณธรรม ของสังคมไทยสืบไป 🙌

ทุกการให้ ยิ่งใหญ่เสมอ

เพราะสังคมเราทุกวันนี้ ยังมีเด็กอีกเป็นจำนวนมาก ที่ขาด “โอกาส” ในชีวิต หนึ่งความช่วยเหลือ แม้เพียงเล็กน้อย อาจเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่ ซึ่งจะช่วยเปลี่ยนแปลงโลกทั้งใบของเด็กๆ ได้จากมุมมองความคิด เป็นต้นทางบันไดลของ **คุณศศิณา ขยศาสตร์** ผู้บริจาคอย่างต่อเนื่องผ่านการตัดบัตรเครดิต ที่ให้ความช่วยเหลือเด็กๆ ในครอบครัวโสสะมากกว่า 6 ปี

รู้จักมูลนิธิเด็กโสสะได้อย่างไร? และอะไรคือเหตุผลที่ทำให้ตัดสินใจบริจาค?

เราจำได้ไม่ชัดเจนนัก แต่น่าจะได้รับข้อมูลจากลูกน้องที่ทำงาน ซึ่งเขาบริจาคให้กับมูลนิธิฯ อยู่ค่ะ และตอนนั้น มีน้องๆ เจ้าหน้าที่ไปตั้งบูธประชาสัมพันธ์ที่หน่วยงานพอดี เลยรู้สึกสนใจ เราเห็นว่า เป็นมูลนิธิฯ ที่ให้การช่วยเหลือเด็กด้อยโอกาสเป็นจำนวนมาก แล้วก็ได้เห็นคุณมอส ปฏิภาณ ปฐวิภูกันต์ ในรายการ MasterChef Celebrity Thailand พอดี เขาบอกว่า หากขณะ จะนำเงินไปมอบให้กับมูลนิธิเด็กโสสะฯ เลยทำให้รู้สึกว่าเป็นมูลนิธิฯ ที่มีความน่าเชื่อถือ

ความรู้สึกหลังจากที่ได้ร่วมบริจาค และได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับมูลนิธิฯ

หลังบริจาค จะมีเอกสารจากมูลนิธิฯ ส่งมาอัปเดตตลอด ได้เห็นเด็กๆ เติบโต ทำกิจกรรมหลากหลาย ก็รู้สึกดีใจและภูมิใจที่ได้ร่วมเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เด็กๆ มีชีวิตที่ดีขึ้น แม้การบริจาคของเราจะเป็นเพียงส่วนเล็กน้อย แต่ก็ช่วยทำให้เด็กๆ ได้รับการศึกษา เติบโตมีชีวิตที่ดีขึ้นได้ ดีใจมากๆ ค่ะ

สิ่งที่ยากแบ่งปัน หรือเรื่องราวที่ยากบอก

ยังมีเด็กที่ด้อยโอกาสเป็นจำนวนเยอะมาก เด็กที่รอคอยความช่วยเหลือจากคนที่มีโอกาสมากกว่า เราจึงอยากจะช่วยเหลือ แม้เพียงเล็กน้อยก็ยังดี โดยส่วนตัวแล้ว เราก็บริจาคอยู่กับหลายๆ แห่งเช่นกัน แต่ที่ให้การบริจาคอย่างต่อเนื่อง ก็จะมีที่มูลนิธิเด็กโสสะฯ นี้แหละ เพราะอยากให้เงินบริจาคได้ไปช่วยเหลือเด็กไทยทั่วประเทศ จะได้มีเด็กที่เติบโตมาอย่างมีคุณภาพเพิ่มขึ้น ช่วยลดภาระให้กับสังคมและประเทศของเราค่ะ 🙏

มอบโอกาส ของขวัญแห่งความรัก สู่นาคตของเด็กๆ และสังคมไทย

จากวันที่ได้มีโอกาสพบกับเด็กๆ ในหมู่บ้านเด็กโสสะบางปู เพียงเพื่อมอบสิ่งของด้วยความอ้อมใจ ทำให้ **คุณวัฒนา อัจฉริยะโพธา** กลายเป็นหนึ่งในผู้บริจาค ที่ช่วยมอบความรักให้กับเด็กทุกคนในครอบครัวโสสะอย่างต่อเนื่องมาแล้วถึง 11 ปี

“ผมเคยมีโอกาสเข้าไปบริจาคสิ่งของ เยี่ยมน้องๆ ที่หมู่บ้านเด็กโสสะบางปู เห็นการบริหารจัดการเกี่ยวกับสิ่งของและเงินที่นำมาบริจาคได้ดี โดยมีการปลูกฝังให้เด็กได้รู้คุณค่าของสิ่งที่ได้รับบริจาคมา ทำให้รู้สึกประทับใจ แต่ช่วงนั้นยังไม่มีโอกาสได้บริจาคอย่างต่อเนื่อง หลังจากนั้น มีโอกาสผ่านไปหมู่บ้านเด็กโสสะเชียงรายได้ด้วย เห็นเด็กจากหลายๆ ที่ ยิ่งรู้สึกว่ อยากให้ความช่วยเหลือ กระทั่งผมมีบัตรเครดิต มีความพร้อมเพียงพอที่จะเริ่มแบ่งปันโดยที่ไม่ได้สร้างความเดือดร้อนให้กับตนเอง จึงตัดสินใจสมัครเข้าร่วมเป็นผู้บริจาคอย่างต่อเนื่องมาโดยตลอดครับ”

ห้วงเวลา 10 ปี นับว่า ยาวนานมากพอจะทำให้เด็กคนหนึ่งได้เติบโตขึ้น จากทารกตัวน้อย ก้าวสู่วัยประถม มัธยม และมหาวิทยาลัย เด็กๆ ได้มีพัฒนาการตามวัยอย่างเหมาะสม และการส่งเสริมทักษะที่จำเป็น เพื่อก้าวสู่โลกของการทำงานในวัยผู้ใหญ่

อะไรที่ทำให้คุณวัฒนาพร้อมบริจาคเพื่อสนับสนุนเด็กๆ มาได้อย่างยาวนาน?

“ผมแต่งงานแล้ว แต่ไม่มีลูก เลยคิดถึงว่า แม้ตัวเราจะไม่มียุค แต่ก็มีความรักต่อเด็กๆ อีกหลายร้อยชีวิตละ? เขาเกิดมามีชีวิต แต่กลับขาดครอบครัว ซึ่งโอกาสที่จะมีอนาคตที่ดี คงยาก หากไม่ได้รับการสนับสนุน ผมมองเด็กๆ เหมือนเป็นลูก เหมือนการแบ่งค่าขนมให้ลูกคนละเล็กคนละน้อย แบ่งปันกันไป”

“อยากเชิญชวนทุกท่านให้ช่วยกันมอบโอกาสให้กับเด็ก เพราะในอนาคต เขาจะกลายเป็นกำลังสำคัญที่ช่วยทำให้ประเทศไทยเราพัฒนาก้าวหน้า หากเรามีกำลังเราเอง ก็ได้ใช้เงินให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมด้วย ผมคิดว่า คนเราตายไปก็เอาอะไรไปไม่ได้ สิ่งที่เราเอาไปได้ก็มีแต่บุญและคุณค่าในชีวิตที่เหลืออยู่” 🙏

ขอบคุณ ที่ทำให้หนูมีวัยเด็ก ที่เปี่ยมสุขอีกครั้งหนึ่ง

สารจากกรรมการอำนวยการ

เรียน ท่านผู้มีจิตเมตตา

ปัจจุบันปัญหาเด็กและเยาวชนที่ถูกทอดทิ้งหรือกำพร้า นับเป็นอีกปัญหาหนึ่งที่ต้องได้รับการแก้ไขโดยเร็วที่สุด ถึงแม้ว่าทุกภาคส่วนจะพยายามช่วยกันแก้ไข แต่ก็ยังมีเด็กอีกมากที่ไม่สามารถเข้าถึงความช่วยเหลือได้ มูลนิธิเด็กโสสะฯเชื่อมั่นว่าเด็กทุกคนที่เกิดมาต่างต้องการได้รับการดูแลเอาใจใส่ที่ดี การเติบโตในครอบครัวที่อบอุ่น และได้รับการศึกษา เพื่อช่วยให้พวกเขาได้เติบโตออกสู่สังคมอย่างมีคุณภาพ ทั้งทางร่างกายจิตใจ และสติปัญญาความสามารถ เราจึงให้ความสำคัญกับการมอบ “ครอบครัวทดแทน” รวมถึงสนับสนุนการศึกษาอย่างบูรณาการ โดยเด็ก ๆ จะได้รับการศึกษาสูงสุดตามความสามารถ ได้รับการส่งเสริมเพิ่มในทักษะด้านต่างๆ

ตามความถนัด อาทิ ด้านศิลปะ กีฬา ดนตรี และการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ความกตัญญู

ทั้งนี้ เราได้ส่งเสริมและตระหนักต่อการพัฒนาส่งเสริมศักยภาพเยาวชน โดยได้รับความร่วมมือและการสนับสนุนจากกลุ่มบริษัทต่างๆ จัดฝึกอบรมเพื่อเพิ่มทักษะให้เยาวชนมีความพร้อมก้าวสู่การประกอบอาชีพ และเสริมสร้างสังคมให้มีความแข็งแกร่ง เป็นอีกช่องทางในการลดจำนวนการขาดแคลนแรงงาน

สุดท้ายนี้ ผมขอขอบคุณพระคุณผู้มีจิตเมตตาทุกท่าน ที่ช่วยมอบโอกาสอย่างต่อเนื่องและเป็นพลังผลักดันให้เด็กๆ กว่า 700 ชีวิตในครอบครัวโสสะได้เติบโตขึ้นด้วยความรัก สามารถก้าวเดินไปอย่างมั่นคง และผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ท่านจะยังคงให้การสนับสนุนกิจกรรมการกุศลของมูลนิธิฯ อย่างต่อเนื่อง เพื่ออนาคตที่ดีของเด็กไทย

ขอแสดงความนับถือ

นายธนา เตรตันชัย
เลขาธิการ / กรรมการอำนวยการ
มูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทยฯ

ร่วมติดตามเราได้ที่

- www.facebook.com/sosthailand
- [@sosthai](https://www.instagram.com/sosthai)
- [@sosthailand](https://twitter.com/sosthailand)
- [@sosthailand_official](https://www.tiktok.com/@sosthailand_official)
- [มูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทยฯ](#)
- [@sosthailand](https://www.line.me/tv/sosthailand)
- www.sosthailand.org

“เพื่อให้เป็นไปตาม พรบ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ผู้บริจาคสามารถแจ้งเปลี่ยนแปลง หรือ ระงับการนำข้อมูลไปใช้ได้ โดยแจ้งความประสงค์มายังมูลนิธิฯ”

มูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทย
ในพระบรมราชินูปถัมภ์

บ้านแห่งความรัก ของเด็กทุกคน

วารสารสำหรับผู้ให้การสนับสนุนเด็กในครอบครัวโสสะ ประจำทุกหกเดือน ฉบับที่ 27 / กันยายน 2566 จัดทำโดย: แผนกพัฒนาทุนและการสื่อสาร สงานลิขสิทธิ์ มูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชินูปถัมภ์ พ.ศ. 2566 18 หมู่ 3 ซ.เทศบาล 27 (บุญศิริ) ต.บางเมือง อ.เมือง จ.สมุทรปราการ 10270 โทรศัพท์ 02-3801177 โทรสาร 02-7555576

สแกนเพื่ออ่านวารสาร